

ЗВІТ Ц. В. К. КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ

(Продовження.)
Жіноче Бюро.

Ця робота представляє для наших жінок-робітниць багато труднощів. Тому праця йде поволі. Однак робиться поступ у задоволенню працюючих жінок в боротьбі робітничої класи. З задоволенням можемо занотувати зріст Жіночих Ліг Праці, Ліг Консументів і т. д. Ведення Жіночої Секції у "Воркери" є кроком вперед в цій праці. В майбутньому мусять бути видані деточки зі спеціальним апелем до жінок-робітниць і господарів.

Членкині нашої партії допомогли збудувати сесійно-образовательний жіночий робітничий рух, який стає признаним фактором в робітничому русі Канади.

Робота на цьому полі була злучена з а) боротьбою проти низької платні і безробіття та зацікавленням жінок і дівчат, що працюють у фабриках, в питанні платні і трейд-юніонізму; б) освітою загального характеру, як також лекціями і групами само-образування; добробутом дітей.

Брак відповідного контакту. Деякі відділи партії не назвалиши це товаришам для догляду над цією спеціальною працею. Партійні організатори оказали деяку допомогу, однак взяло багато енергії і кореспонденції, щоб відділи почали функціонувати з деяким успіхом. Тепер кілька товаришок пишуть досить регулярно про свою працю. Це є доказом великого зацікавлення.

Брак середника агітації і пропаганди, як також друкованого органу.

Якщо праця серед жінок має принести успішні результати, кочемим є мати друкований орган в формі журналу або бюлетеню. Цей орган має бути найширшим масовою робітницю.

Французькі робітнички.

Центральний Виконавчий Комітет видав 2,000 партійних маніфестів у французькій мові для систематичного розповсюдження серед французьких робітниць в Монреалі. Це доєстає майже ненарушене. Потріба французького організатора є великою і французькі товаришки кілька разів апелювали до Ц. В. К., щоб допомогти їм в цій справі. Фінансова сторона остає дальше нерешеною. Наша четверта конвенція мусять серйозно обговорити цю справу і винайти средства і способи, як повести працю серед цієї важкої секції канадських робітниць.

Допомога для страйкуючих майнерів в Новій Шкотії.

Безпосередньо партія збрала на допомогу окодо \$12,000. Понад це наші товаришки були активно заняті в допомогівій праці в загальному робітничому русі. В парі містах були влаштовані колекти на вулицях (Tag Days). Партія повела себе підчас цієї боротьби знаменито і стоїть понад всі інші секції в робітничому русі через своє чисто класове становище і піддержку для страйкуючих майнерів.

Міжнародна допомога.

На останній конвенції ми апелювали до наших товаришів, щоб допомогли національному комітетові, що був сформований для збирання фондів на допомогу нашим менше щасливим братам в інших країнах. В той час канадський комітет апелював головно за допомогою для німецьких робітників. Поза загальним апелем цей комітет зробив мало дальшої роботи і вкінці цю роботу звинено. Тяжке безробіття в Канаді зробило працю утрудненою. З частішою стабілізацією капіталізму в Європі ця праця втрапила багато на своїй вазі. Однак прийшла багато більше налягаюча робота. Брутальне правління білого терору в майже кожній країні в Європі, де десятки тисяч борців робітничої класи мучаться по капіталістичних тюрьмах, а їх родини остає безпомічними, закликає до допомоги всіх класово свідомих робітників по цілому світі. Канадські товаришки мусять негайно взятися за допомогу працю для наших "в'язнів класової війни" і в цьому напрямі вже пороблено дефінітивні кроки.

Організатори.

Від часу останньої конвенції кілька організаторів зробили великі обидки. Товариші Кавана, Бартоломю, Брус і Бак були в дорозі по кілька місяців кожний, а інші товаришки через короткі періоди. На першому мітингу Ц. В. К. по останній конвенції обговорювали справу пропагандистів і організаторів. Вдержування старих організаторів в певно означеній території має свої значні користи. Проблема є кошт удержування їх: Промовць, що їздять і спиноються на короткий час в різних містах, не може зробити багато на полі організації. Остаточнорішено на вище згаданому мітингу, що все, що можна було зробити, це придержуватися давнього звичаю з обидкою промовців по цілій країні. Цю методу повинно знову серйозно переглянути. Якщо це було б можливим, організатори повинні задержуватися в певній території, спеціально в індустриальних центрах. Коли ми серйозно візьмемося за реорганізацію партії на основі фабричних ячейок, це стане абсолютно необхідним.

БІЛЬШОВИЗАЦІЯ.

Найважливішим гаслом Комінтерну від П'ятого Конгресу була більшовізація Комуністичної Партії. Цей ключ став особливо пильним після неспроможности наших Комуністичних Партій в Болгарії і Німеччині вповні використати революційну ситуацію, що повстала в тих країнах в 1924 році і задемонструвала, що ми все ще не позбулися останків соціал-демократичної ідеології та фальшивого розуміння об'єднаного фронту. Частина стабілізація капіталізму (стабілізація в межах імперіалізму), що наступила, збільшила потребу кінця більшовізації. Ця "стабілізація" не вислімовує протилежності і антагонізму капіталістичного імперіалізму, але на якийсь час пересуває лише їх центр тягару (Китай, Мароко і т. д., радикалізація британського трейд-юніонного руху і т. д.). Однак в такому періоді виникають ліквідаційські і ревізійні тенденції, які роблять konieczним повторити більшовізацію на основі Комінтерна.

Чисто більшовізаційною партією є Комуністична Партія в найвищому степені її революційної спосібности — це значить партія, яка зможе задержати чистоту і цілість своїх революційних принципів навіть в період частинної "стабілізації" капіталізму, і в той сам час знайти дорогу до мас. Більшовізація лучить розуміння і здійснювання провідної ролі Комуністичної Партії в робітничому русі з політикою об'єднаного фронту.

Найліпшими средствами поборовавши ліквідаційських і соціал-демократичних йонізі і більшовізацій партії в цьому розумінні є отже пропагування ленінсько-марксистських наук (про державу, імперіалізм і т. д.) в злучі з практичним і позитивним приміненням ленінізму в боротьбі Комуністичної Партії за більшовізацію робітничої класи. Це означає правильну розвязку проблеми трейд-юніонного руху, партії праці, взаємин з фермерами, колоніального питання і т. д. — Комуністичні Партії в минулому не завжди переправляли в життя резолюції різних конгресів Комінтерна.

Одним з найуспішніших средств поставлення партії на дорозі до більшовізації є реорганізація Комуністичної

Партії на основі фабричних груп. Це особливо відноситься до країн іміграції, як Канада, де нашим завданням є злучити різні національні елементи в об'єднаний революційний канадський пролетаріат. Фабричні групи дадуть нам змогу розпочати цю роботу. Вони збільшать число партійних досягнень, злучать нас тісніше з життям і діяльністю робітників, збільшать наше членство і вплив.

Більшовізація для Комуністичної Партії Канади означає отже: а) інтензивну марксистсько-ленінську освіту; б) збудування лінійного й організованого руху лівого крила меншости в трейд-юніях, щоб поєднати кампанію за амалгамацію, національну автономію, міжнародну трейд-юніонну єдність; в) реорганізацію партії на основі цехових груп; г) збудування Партії Праці як масового руху, опертого на трейд-юніях і під проводом Комуністичної Партії; д) союз бідних фермерів з робітниками в Фармерсько-Робітничій Партії; е) більш політична діяльність через пропагування програми акції для мас, яка домагається націоналізації головних індустрій під робітничою контролею і без винагородження, робітничо-фермерського уряду й канадської незалежності.

(Дальше буде.)

ГЕТЬ МИТНІ ЗАКОНИ.

ЦК. німецької компартії вдавас до реформістського все-німецького об'єднання профспілок з пропозицією розпочати кампанію проти митного законопроект.

Компартія пропонує практичну програму дій: 1) організувати підчас обміркування законопроект в парламенті масові демонстрації й одночасно з тим гостру парламентську обструкцію; 2) як 'шо райхстаг ухвалить митний законопроект, передати його на всенародне голосування; 3) коли уряд заборонить народне голосування, проголосити страйк протесту.

ЦК. компартії закликає членів реформістських профспілок примусити своїх проводирів прийняти пропозицію компартії. Коли ж реформістське об'єднання профспілок може пропонувати інший програм чинків, то компартія прийме таку пропозицію й підтримає її.

БОЛГАРСЬКІ РАТИ ВІШАЮТЬ ДАЛЬШЕ.

Воєний суд засудив ще двох болгарських селян на повішення за це, що перетримували в себе заговорників на життя короля Бориса.

ЩЕ ОДИН КАТОЛИЦЬКИЙ БАНДИТ.

В. половині цього місяця рознесла телеграфічна агенція вістку по цілій Канаді про те, що в Сейнт Дейвіс, недалеко Сейнт Кетеріне, Онт., жінка банкира застрілила в хаті рабінка тоді, як він борикався з її чоловіком.

З наспіваних в Гемілтоні й Торонто англійських газет довідуємося, що цей рабінник називається Матвій (Matthew) Колодій, Українець, секретар церковного товариства в Гемілтоні. А в листі до нашої редакції один з товаришів з Гемілтону пише, що Колодій був зав'язаний українським патріотом, і касіером комітету диточої школи в салеру під католицькою церквою в Гемілтоні та одним з діячів тої парафії.

Коли вістка про вбивство Колодія при такій непатріотичній, а тим більше непожобній роботі долетіла до Гемілтону, то паробила там серед тих кругів в яких він обертаясь і був лідером, неабиякого переполоху, як про це пишуть газети "The Hamilton Herald" з 15. липня і торонтоська "The Mail and Empire" з 16. липня. "Як то, він же був секретарем і обіймав інші посади в своїй церкві" — дивувалися побожні люди.

Не дивувалися тільки поліція. Не втручаючись до церковного рекорду Колодія, вона вилучила свій власний, який полягає перестудіювати греко-католицької єгомості — замісцешушити собі голову більшовізаційними справами. Гемілтонська поліція заявила, що Матт Колідее, застрілений при рабубанню банку в Сейнт Дейвіс, є дуже добре знапий гемілтонський поліції, бо був

уже у неї кілька разів за бутлегерство. В 1923 році він був арештований за бутлегерство, але оправданий; минулого року він знову був арештований за бутлегерство і заплатив \$200.00 кари. Поліція також заявляє, що в цьому бізнесі він часто минав свої пазни-ска.

Цей рекорд поліції однак не перешкадав йому бути видатним лідером церковних товариств і патріотом, як не перешкадав також тим товариствам, серед яких він обертаясь, уважати його своїм лідером.

Коли цей побожний парафійний заліз до хати менаджера банку в Сейнт Дейвіс, менаджер пробудився і кинувся до нього. Колодій вистрілів в менаджера, але не поцілів. Між ними почалася боротьба, підчас якої жінка менаджера вистрілила з револьвера і вбила Колодія.

Колодій лишив по собі не тільки церковну секретарку, але й жінку та трое малих дітей. Прибита горем жінка розказує, що її чоловік займався бутлегерством і це її так мучило, що вона аж захоріла і пішла до шпиталю. Коли вона повернулася з шпиталю, чоловік гробітиця, що кинув бутлегерство. І кинув, та ввався до іншої роботи, на якій сіймаєла його куля.

Прийдеться греко-католицькому органу і його єгомостям поставити й того свого діяча-мученика поруч з таким самим мучеником, що згинув при такій самій роботі в Вінніпегу минулого року — Коцнуном. Вічна їм пам'ять.

Мусію.

НАСЛІДКИ ЄЗУІТСЬКОГО ВИХОВАННЯ

В львівському "Ділі" з 24. червня в рубриці "Новинки" вміщена під наголовком "Трагедія молодого дівчини" така новинка:

"В суботу мала місце в гімназії С.С. Василіан при вулиці Сувійської страшна, проймаюча жахом подія. Молодецька учениця 7 кл. гімн. Марія Олена Лучинська заявила велику скількість оточеній есенції і потім кинулася через вікно з другого поверху гімназійного будинку на діл. Не щаслива єнокська через вікно від Пеласійської вул. і залетіла в корчі так щасливо, що навіть не потовклася. Та це все одно від смерті її не спасло, бо наслідком величезної кількості спожитої оточеній есенції за три години померла. З достовірних джерел довідуємося, що покійниця вже задана носилася з гадукою самоубитства. Вдома слухався за нею брат і старався до того не допустити. Через те то мабуть нещасна вбирала на місце доконання цього страшного вчинку школу. Причиною такого одчайного вчинку молоденької дівчини були нещадні родинні відносини. Батько її є залічним урядником низшої категорії. В дома була біда, що мучила душу дівчини та не давала її спокою. У цьому трагічному

вчинку покійниця абсолютно не відіграла ніякої ролі школа. Домашні, позашкільні відносини приносилися до зломання невільної душі молодого дівчини та завели її в обійми самоубийчої манії, яка й нашла свою розвязку в суботу."

Подія-жоч сумна, але не виглядова. "З достовірних жерел, каже "Діло", воно довідалося, що причиною самоубитства молодого дівчини "невідрадині родинні відносини. В дома була біда, що мучила душу дівчини, та не давала її спокою". А найголовніше, замітьте, "у цьому трагічному вчинку покійниця абсолютно не відіграла ніякої ролі школа, — каже "Діло", чи той, що ту новинку подав до "Діла".

Читаючи цю ніжним не підписану вістку, в якій одночасно з гори заперечується, що школа тут ні причому, але родинні відносини, все-ж таки стає дивним, чому так обороняється школа, коли її ще ніхто не оскаржує. Чому хтось не

знаний знає, що вдома брат дівчини слідив вже заздальгід за нею і т. ин.

Ці підозріння викриває родина покійної дівчини в листі до "Діла" з 27. червня. Ось що вона пише:

"Негідне з правдою те, немов би то покійна Олена Марія Лучинська задана носилася з наміром самоубитства, а також неправдивим і твердженням, немовто брат покійної знав про такій її намір та за нею слідував. Якщо все те відповідало правді, то такого вчинку покійної родина не допустила би. Ця подія гринула на всю рідину покійниці цілком несподівано. Причиною такого вчинку покійниці було правдоподібно її покритиження в школі при класифікації і тому мабуть вибрала школу для самоубитства. Незгідне з правдою і те, немовто домашні відносини могли мати рішучий вплив на вчинку покійниці. Незгідне з правдою і те, що батько покійниці є залічним урядником. Батько є невідомий почтовим урядником. На вчинку покійниці не могли мати ніякого впливу домашні відносини. Рідні було арештовано, що вона мала дівку, рідня про не знала і не робила їй з того приводу ніяких вивідів. Зрештою кожному вільно пояснювати собі причини вчинку покійниці, як йому сподобається, та не вільно своїх здогадів подавати у формі твердження до публічного відома. — Лучка Т."

Отже сестрам Василіанкам мало того, що довели дівчину до самоубитства, але ще й винуваті за це сказали на родину дівчини.

Одночасно українські газети з Галичини — "Діло" з 20. червня і "Новий Час" з 25. червня доносять про іншу цікаву подію, що мала місце також при жіночому семінарі сестер Василіанок в Яворові. Ось що пише "Діло" про ту подію:

"Дня 15. червня почалася в жіночій приватній семінарі С.С. Василіанок сесія. Залічав, як директор того семінара, задеться для більшої вичности, позмавка і позарішольовува всі двері шкільного будинку та вистарився в уряд за пошлю. Жандарми з криками "ча гостро" ходять докорути будинок та патролюють по сусідніх вулицях. Мислять врятувати, що не, матура, а якась урядова містерія".

Далі газета зазначає, який це вплив мало на учениць, що й без того були поденервовані. "Новий Час" пише, що ця матура мала початися в 19. червня, але езугіти нагло, під охороною жандармів, зарядили на 16. червня. Через цілий час матури не тільки учениць, але й члени іспитової комісії були під арештом, ім не вільно було виходити з монастиря навіть на обід до дому і вони там харчувалися. Попід будинок школи і по вулиці ходили жандармські патрулі.

Так українські греко-католицькі езугіти провадять науку в школах — при допомозі польських жандармів. А коли в наслідок такої жандармської науки учениця кидається з вікна шкільного будинку і робивається на смерть, то езугіти скидають винуватість за це на родинні відносини і заздальгід застерігають, що школа тут ні причому.

Не забувайте про пресовий фонд наших часописів.

А. СІНКЛЕЙР. ГЕРОЙ КАПІТАЛУ

Переклад Н. Романович.

(Продовження.)

Кілька років згодом його віддали до великої аристократичної школи, куди він пішов в супроводі молитов своєї родини, слуги та грума. В школі-він-знав кілька кімнат і тримав двох коней та пару псів, родословна яких була довша за його власну. В школі він навчився курити цигарки, особливо високого сорту, навчився грати в покер та цікавитися як слід скаканнями, гонками та біганнями. В тій-же школі, саме перед випуском, коли він готувався перейти до якогось університету, з Роббі сталася пригода, що дуже його схвилювала. Пишу реалістичний твір, а в реалістичних творах у всіх подробницях малюються саме такі пригоди; тому й мушу пояснити, що Роббі був божевільно закоханий в гарненької дівчини, що жила в селі, недалеко від школи. Роббі був молодий, вродливий, багатий та дотепний і ні в якій раз не відмовлявся від сповнення своїх бажань. Коли йому довелось покинути шкільну дівчину покинула рідну хату і пішла за ним. Минуло кілька блаженних місяців, прожитих в місті, але потім з'явилися певні затруднення. Роббі вже готувався до одруження, але збудив увагу батька вимаганням великої суми грошей і Містер Чансі ван-Ренселер та містер Роберт ван-Ренселер

мали в кабінеті першого конфеденційну розмову.

— Скажи мені, Роббі, — запитав батько, — як довго це тягнеться?
— Майже рік, пане, — мовив Роббі, дивлячись в підлогу.
— Майже рік? Угу! А чому ти не сказав мені про це, коли у перше опинився в трудній становищу?

— Мені, мені не хотілося говорити, — мовив Роббі.
— Розуміється, — сказав батько, — хлопцям не слід би було витівати таких безглуздящих річей; але як ти вже наковів лиха, то повинен був сказати мені про це. Отже, ти хочеш оженитися?

— Я.. я кохаю її, — сказав син, мінючись в обличчі та червоніючи, бо почував, що ці слова його звучать тут якось чудно.

— Але, Роббі, — заперечив ван-Ренселер-батько, — не можна-ж оженитися з усіма жінками, що їх кохаєш.
— Потім, по хвиливі мовчання, батько сказав серйозно:
— Тепер, мій хлопче, скажи мені, де вона, і я тобі залагоджу цю справу.
Роббі затремтів.
— Ви не будете неввічливі до неї? — спитав він благодушним голосом.

— Певно що ні! — сказав батько. — Я ніколи ні до кого не буваю неввічливий. Все кінчиться на загальне задоволення — це я тобі обіцяю.
День чи два згодом було оголошено, що Роббі їде на рік за кордон. Коли ж він хотів побачитися з Дезі, щоб попрощатися з нею, йому сказали, що вона виїхала на захід — і це кілька днів непокої Роббі.

Після цього Роббі рушив за кордон з трохи старшим приятелем, людиною його товариства. Обоє вони трохи довше подорожували, аніж малося на увазі спочатку, і на причуд гарно прогаляли час.

Грошей у них було до сходу, і Роббі мав дозвіл робити все, що заманеться йому, лише не женитися. Приятелі побували в різних містах Європи і бачили різні рештки старовини і всілякі веселі річі теперішнього часу. Зустрілися в найліпших готелях і скрізь були людьми, перед якими всі схилилися й летіли виконувати їх накази. Було багато вродливих жінок, що сиджувався зробити Роббі щасливим. Роббі завжди був улюбленцем дівчат, як хлопцеві з благородним серцем; він платив за все, що брав, і платив найвищу ціну на ринку. Найняв невеличкий, гарний яхт, взяв свого приятеля та кілька приємних пань в реграну подорожя по Середземному морю. Небо було блакитне, повітря тепле, і Роббі, простягнувшись на помості, вгрівався на сонечку і вдихав тонкі пахощі цигар та перфумів; і розкрилось серце його, і щасливий був, як ніколи в своїм житті перед тим.

Потім обидва мандрівники повернулись до дому. Якійсь час думали, що Роббі вчтяться на університеті. Справді, він найняв хату і улаштувався там, але це тяглося тільки рік, бо Роббі бачив загато багато світа, щоб замкнутися та поринути в книжках. І коли стало йому очевидно, що не зможе витримати іспитів, то покинув науку і повернувся до Нью Йорку.

І ось ми бачимо, як добре він узявся до тої роботи, якою доля призначила йому — стати денджі-меном, таким, як його батько. Обійшлося без жадних порад; він все улаштував по своєму. Взяв собі помешкання, прикрасив його так, що звеселяло воно очі тих небагатьох, що бачили його; про оселю його писали в журналах вищого товариства, як про зразок великого виховуючого впливу міста. Він зробився також членом кількох клубів, взяв постійне місце в опері — і взагалі робив все інше, що личить робити парубкові його товариства. Розуміється, Роббі належав до вищого товариства, і його запрошували на обіди та бали туди, куди запрошувалося тільки вибраних. Роббі прирвав славу першого грача в голф і поло і став одним з найкращих яхтменів ньюйорського порту: проте найбільшою славою користувався в автомобільних гонках. Щодня можна було бачити його, коли він гнав вулицями Нью Йорку на своїй улюбленій машині "Зелений Дух"; від часу до часу він мусяв посилати свого слугу в суд платити штрафи. В однім випадку, коли він мав нещастя задавити малого хлопця автомобілем, він зробив назавжди щасливим його батька й матір, — виплатив їм великі гроші.

Так здобував собі Роббі славу клубмена і "bon vivant". За цей час він гаразд зазнакомився з життям світу, і знав все, що тільки можна було знати про нього; умів спостерігати людей і бачив їх наскрізь і з усіх боків.
(Далі буде.)

Після цього Роббі рушив за кордон з трохи старшим приятелем, людиною його товариства. Обоє вони трохи довше подорожували, аніж малося на увазі спочатку, і на причуд гарно прогаляли час.

Грошей у них було до сходу, і Роббі мав дозвіл робити все, що заманеться йому, лише не женитися. Приятелі побували в різних містах Європи і бачили різні рештки старовини і всілякі веселі річі теперішнього часу. Зустрілися в найліпших готелях і скрізь були людьми, перед якими всі схилилися й летіли виконувати їх накази. Було багато вродливих жінок, що сиджувався зробити Роббі щасливим. Роббі завжди був улюбленцем дівчат, як хлопцеві з благородним серцем; він платив за все, що брав, і платив найвищу ціну на ринку. Найняв невеличкий, гарний яхт, взяв свого приятеля та кілька приємних пань в реграну подорожя по Середземному морю. Небо було блакитне, повітря тепле, і Роббі, простягнувшись на помості, вгрівався на сонечку і вдихав тонкі пахощі цигар та перфумів; і розкрилось серце його, і щасливий був, як ніколи в своїм житті перед тим.

Потім обидва мандрівники повернулись до дому. Якійсь час думали, що Роббі вчтяться на університеті. Справді, він найняв хату і улаштувався там, але це тяглося тільки рік, бо Роббі бачив загато багато світа, щоб замкнутися та поринути в книжках. І коли стало йому очевидно, що не зможе витримати іспитів, то покинув науку і повернувся до Нью Йорку.

І ось ми бачимо, як добре він узявся до тої роботи, якою доля призначила йому — стати денджі-меном, таким, як його батько. Обійшлося без жадних порад; він все улаштував по своєму. Взяв собі помешкання, прикрасив його так, що звеселяло воно очі тих небагатьох, що бачили його; про оселю його писали в журналах вищого товариства, як про зразок великого виховуючого впливу міста. Він зробився також членом кількох клубів, взяв постійне місце в опері — і взагалі робив все інше, що личить робити парубкові його товариства. Розуміється, Роббі належав до вищого товариства, і його запрошували на обіди та бали туди, куди запрошувалося тільки вибраних. Роббі прирвав славу першого грача в голф і поло і став одним з найкращих яхтменів ньюйорського порту: проте найбільшою славою користувався в автомобільних гонках. Щодня можна було бачити його, коли він гнав вулицями Нью Йорку на своїй улюбленій машині "Зелений Дух"; від часу до часу він мусяв посилати свого слугу в суд платити штрафи. В однім випадку, коли він мав нещастя задавити малого хлопця автомобілем, він зробив назавжди щасливим його батька й матір, — виплатив їм великі гроші.

Так здобував собі Роббі славу клубмена і "bon vivant". За цей час він гаразд зазнакомився з життям світу, і знав все, що тільки можна було знати про нього; умів спостерігати людей і бачив їх наскрізь і з усіх боків.
(Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ
найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ
що недавно вийшла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то постарайтеся купити, а будете мати користу купити в хаті. Не трапляє вона вартости навіть тоді, як ви перечекаєте її. Це доша повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечекаєте до кінця.

Письменик М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ніч" врівноважено багато вчитесь і то в найбільш приступній спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПІТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛТЕ! РОЗПОВІСЬНОЮТЕ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.
Виславляються книжки за попереднім надісланням грошей. ЦНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ.
Замовлення з гришми посылати на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.